

W., dnia 13 listopada 2017 r.

sygn. akt OSD 53/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 13 listopada 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. A. M.

Sędziowie: r. pr. B. C.

r. pr. D. M. (sprawozdawca)

Protokolant: apl. K. O.

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. A. W.

w sprawie zażalenia J. K. (1) na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 04.09.2017 r., sygnatura akt RD 134/17 o umorzeniu dochodzenia w sprawie r. pr. M. K., sygn. akt. OSD 53/17

postanowił

Na podstawie art. 330 §1 k.p.k. w zw. z art.74(1) ustawy o radcach prawnych uchyła zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 04 września 2017 r. w sprawie radcy prawnego M. K., sygn. akt RD 134/17 celem przesłuchania świadków powołanych przez skarżącą J. K. (1): H. K., I. D., J. P. (dane na karcie 354) na okoliczność przebiegu zdarzenia z dnia 01.09.2016 r. oraz przeprowadzenie dodatkowych czynności w celu ustalenia, czy miało miejsce naruszenie w okresie od 28 sierpnia 2016 r. do listopada 2016 r. postanowień Sądu Rejonowego w Legnicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich ustalających kontakty z małoletnimi J. i J. K. (2) oraz nakazujących wydanie dzieci.

Sygn. akt OSD 53/17

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2017r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., na skutek zawiadomienia J. K. (1), wszczął dochodzenie w sprawie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. K. polegającego na naruszeniu postanowień art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (k.68).

W toku prowadzonego dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 31 maja 2017 r. (k.231-233) postawił radcy prawnemu M. K. zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że:

1.

W dniu 1 września 2016r. w L. na terenie Szkoły Podstawowej nr (...) dopuścił się nieumyślnego uszkodzenia ciała J. K. (1) poprzez chwycenie oburącz za nadgarstki, ściągnięcie ich oraz wykręcenie w postaci urazu okolic nadgarstkowych o cechach podbiegnięć krwawych z towarzyszącymi otarciami naskórka, skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała J. K. (1) na okres poniżej dni siedmiu, co stanowi działanie będące naruszeniem godności zawodowej w życiu

prywatnym, poprzez podjęcie czynności, które dyskredytują radcę prawnego w opinii publicznej tj. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 (...).

2.

W okresie od 28 sierpnia 2016r. do listopada 2016r. wbrew postanowieniu Sądu Rejonowego w Legnicy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich nie wydał J. K. (1) nieletnich synów: J. K. (2) i J. K. (3), co spowodowało wydanie przez ten sam Sąd w dniach 7 października 2016r. i 3 listopada 2016 r. postanowień w przedmiocie zlecenia kuratorowi sądowemu z Zespołu (...) przy Sądzie Rejonowym w Legnicy odebrania małoletnich J. K. (2) i J. K. (3) od M. K. i przekazanie ich osobie uprawnionej tj. matce – J. K. (1), co stanowi działanie będące naruszeniem godności zawodowej w życiu prywatnym, poprzez podjęcie czynności, które dyskredytują radcę prawnego w opinii publicznej tj. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 (...).

Postanowieniem z dnia 4 września 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, umorzył dochodzenie w sprawie. W uzasadnianiu wskazał, że w przypadku pierwszego z zarzucanych radcy prawnemu czynów właściwy do stwierdzenia jego popełnienia jest sąd karny, natomiast w przypadku drugiego zarzutu w ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego nie można uznać, że radca prawny może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną za skutki działań, na który niebagatelny wpływ miała postawa innych osób, w tym małoletnich (k.414-419).

Od powyższego postanowienia skarżąca złożyła zażalenie, w którym podniosła, że zarzut dotyczący nieprzestrzegania postanowień sądowych jest faktem, który naraził małoletnie dzieci na dokonanie ich odbioru przez kuratora. Wskazała, że Rzecznik Dyscyplinarny nie przeprowadził dowodów zawnioskowanych przez skarżącą, a jedynie oparł się na wyjaśnieniach złożonych przez M. K., jego obecnej żony oraz współnika i zawnioskowała o przeprowadzenie szeregu dowodów zarówno rzeczowych jak i ze świadków (424-431).

W odpowiedzi na zażalenie radca prawny M. K. podniósł, że powoływane przez J. K. (1) dowody nie mają żadnego znaczenia dla przedmiotowej sprawy i nie mają związku z postawionymi zarzutami (k.448-452)

Podczas posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. skarżąca podtrzymała swoje stanowisko oraz wnioski dowodowe. Wskazała, że toczy się nadal postępowanie w związku z naruszeniem jej nietykalności cielesnej, które miało miejsce 01.09.2016r. na terenie szkoły. Oświadczyła, że 07.10.2016r. oraz 03.11.2016r. M. K. nie wydał jej dzieci. W jej ocenie najważniejsze jest łamanie postanowień Sądu o kontaktach tj. bezprawne przetrzymywanie dzieci od 28 sierpnia do listopada 2016r.

Radca Prawny M. K. wniósł o oddalenie wszystkich wniosków dowodowych skarżącej jako niezwiązanych z przedmiotem skargi. Wskazał, że czyn z dnia 01.09.2016r. był przedmiotem postępowania przygotowawczego. Obecnie toczy się postępowanie z prywatnego aktu oskarżenia. Oświadczył, że 30.09.2016r. zgodnie z postanowieniem Sądu stawił się w miejscu zamieszkania byłej żony wraz z chłopcami celem ich wydania matce, ona zaś nie odebrała dzieci. Ponadto próbował oddać dzieci w dniu 02.10.2016r.

Rzecznik Dyscyplinarny pozostawił wnioski dowodowe do rozpoznania Sądu. Wskazał, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie rozstrzyga się konfliktów, które toczony są na gruncie sporów rodzinnych i karnych. Są do tego powołane specjalne instytucje – sądy i prokuratura. Jeśli w tamtych postępowaniach ustalone zostanie przestępstwo popełnione przez M. K., to wówczas sąd dyscyplinarny może się tym zająć w świetle zasad etyki zawodowej. (...) nie ma narzędzi, które mogłyby doprowadzić do orzeczenia w tej sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W związku ze zgłoszonymi przez skarżącą wnioskami dowodowymi już na etapie postępowania przygotowawczego, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego przeprowadzenia postępowania, celem uzupełnienia postępowania dowodowego. Skarżąca pismem z dnia 9.06.2017r.

(k.354) zawnioskowała o przeprowadzenie dowodów ze świadków. Pismo to zostało pominięte przez Rzecznika Dyscyplinarnego. Słusznie wskazuje skarżąca, że Rzecznik Dyscyplinarny przesłuchał świadków powołanych jedynie przez r.pr. M. K., a bezzasadnie pominął świadków zawnioskowanych przez skarżącą. Wobec ponowienia swoich wniosków dowodowych odnośnie przesłuchania świadków: H. K., I. D. oraz J. P. na istotne okoliczności dotyczące pierwszego z zarzutów Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymienieni świadkowie powinni zostać przesłuchani w postępowaniu przygotowawczym i w tym zakresie postępowanie wymaga uzupełnienia. Mając na uwadze, że czyn objęty pierwszym zarzutem jest przedmiotem postępowania karnego z prywatnego aktu oskarżenia, Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego. Postępowanie dyscyplinarne może być jednak zawieszona do czasu ukończenia postępowania karnego. W art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ustanowiono zasadę niezależności postępowania dyscyplinarnego od postępowania karnego. Ustawodawca dopuścił jedynie możliwość zawieszenia postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia postępowania karnego art. 67 ust. 1 in fine. Jest to tylko możliwość, a więc postępowanie dyscyplinarne może się toczyć równoległe do postępowania karnego (vide: wyrok Sądu Najwyższego Izba Karno z dnia 15 lipca 2010r. (...) Lex Polonica nr 3037957). Zatem w sytuacji, w której skarżąca zgłasza wnioski dowodowe na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia oraz nie ma żadnych przeszkód, aby dowody te zostały przeprowadzone w postępowaniu prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego należy uznać, że umorzenie postępowania nastąpiło przedwcześnie. Oczywistym jest, że przy całkowitej tożsamości zarzutów, byłoby efektem niepożądanym funkcjonowanie w obrocie prawnym sprzecznych ze sobą orzeczeń dotyczących tego samego czynu. Z tego powodu Rzecznik Dyscyplinarny powinien mieć na uwadze czynności podejmowane w postępowaniu karnym i zgodnie z zasadą ekonomiki procesowej, po przesłuchaniu wymienionych świadków powinien rozważyć zawieszenie postępowania przygotowawczego w zakresie pierwszego zarzutu do czasu zakończenia postępowania karnego przez sąd powszechny.

Odnośnie drugiego zarzutu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że i również w tym zakresie umorzenie postępowania nastąpiło przedwcześnie. Należy bowiem zauważyć, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 lipca 2014r. ustalono kontakty M. K. (k.8-9). Jak wynika z dokumentów skarżąca w dniu 29 sierpnia 2016 roku złożyła do Sądu Rejonowego w Legnicy wniosek o wydanie dziecka (k.10-12). Natomiast w dniu 31 sierpnia 2016 r. wniosek o przyspieszenie rozprawy (k.23). W dniu 28 września 2016r. Sąd Rejonowy w Legnicy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich nakazał M. K., aby wydał skarżącej małoletnich synów (k.54). Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i podczas posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego M. K. twierdził, że postanowienie Sądu z dnia 28 września 2016r. próbował wykonać w dniu 30.09.2016r. oraz w dniu 02.10.2016r., jednakże skarżąca nie odebrała dzieci. Rzecznik Dyscyplinarny w uzasadnianiu swojego postanowienia o umorzeniu postępowania wskazał na okoliczność nieodebrania przez skarżącą dzieci oraz na postawę małoletnich, jako przyczyny naruszenia postanowienia Sądu z dnia 28 września 2016r. W związku z tymi okolicznościami zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny M. K. nie może ponosić odpowiedzialności dyscyplinarnej. Niemniej jednak Sąd Dyscyplinarny zauważył, że w postępowaniu przygotowawczym całkowicie pominięto okoliczność, że naruszono nie tylko postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 28 września 2016r. ale i również postanowienie tego Sądu z dnia 24 lipca 2014r. o ustaleniu kontaktów. To naruszenie miało charakter pierwotny, bo skutkujący nakazaniem w dniu 28 września 2016r. wydania skarżącej dzieci po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez skarżącą w dniu 29 sierpnia 2016r. Rzecznik Dyscyplinarny nie podjął czynności mających na celu wyjaśnienie dlaczego wbrew postanowieniu Sądu Rejonowego w Legnicy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 lipca 2014r. o ustaleniu kontaktów radca prawny M. K. nie wydał w dniu 28 sierpnia 2016r. dzieci matce, co zmusiło skarżącą do złożenia odpowiedniego wniosku w dniu 29 sierpnia 2016r., który to wniosek został przez Sąd rozpatrzony miesiąc później. Wobec powyższego Sąd Dyscyplinarny uznał, że Rzecznik Dyscyplinarny powinien podjąć czynności mające na celu wyjaśnienie czy miało miejsce naruszenie postanowienia o ustaleniu kontaktów. Ponadto Rzecznik Dyscyplinarny powinien uzupełnić postępowanie dowodowe i przesłuchać świadków zawnioskowanych przez skarżącą na okoliczność naruszenia postanowienia Sądu nakazującego wydanie dzieci. I w tym przypadku słusznie wskazuje skarżąca, że Rzecznik Dyscyplinarny przesłuchał świadków powołanych jedynie przez r.pr. M. K., a bezzasadnie pominął świadków zawnioskowanych przez skarżącą.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie wskazać, że Rzecznik Dyscyplinarny podejmie jedynie takie czynności na jakie pozwalają mu ramy postępowania dyscyplinarnego i dostępne w tym zakresie narzędzia. Ze względu na przedmiot postępowania Rzecznik Dyscyplinarny podejmując czynności dowodowe lub je pomijając będzie miał na uwadze dobro małoletnich dzieci.

Z tych wszystkich przyczyn orzeczono jak w sentencji.